

Arrest

nr. 302 208 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. KELCHTERMANS
Amerikalei 122
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. KELCHTERMANS in opvolging van advocaat C. BUYTAERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, wordt op 5 januari 2024 door de grensinspectie te Zaventem tegengehouden omdat hij België tracht binnen te komen zonder aan de voorwaarden van de artikelen 2 en 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) te voldoen en verzoekt om internationale bescherming. Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Op 30 januari 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker per drager wordt betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(....)”

A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben, tamil te zijn en afkomstig te zijn uit Jaffna. U verklaart dat uw vader vroeger LTTE lid was en na de oorlog manifestaties opzette als reactie op de vele verdwenen personen. Daarom werd hij opgepakt in 2016 en sindsdien is uw vader spoorloos. Nadien diende uw broer Sri Lanka te ontvluchten wegens problemen. Uzelf kreeg problemen in het jaar 2020. Op 1 januari 2020 bracht u twee personen per riksja ergens naartoe. Die personen zouden daarop politie hebben aangevallen. De politie kon u traceren en kwam u op 3 januari 2020 oppakken op verdenking van medeplichtigheid. U verscheen voor de rechter en kwam op borg vrij. Nadien werd u nog tweemaal opgepakt maar u kwam telkens op borg vrij. In juni 2020 kwam de politie u nogmaals zoeken maar u kon ontkomen. In augustus 2021 verliet u Sri Lanka met uw eigen paspoort. U reisde naar het Midden-Oosten waar u een tijdlang verbleef. Nadien reisde u via Afrika met een vals Indisch paspoort naar België waar u op 5 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving legde u een kopie van een identiteitskaart neer, evenals een kopie van een geboorteakte, kopieën van ‘cash receipts’ en een oproepingsbrief voor uw moeder van 2022.

B. Motivering

Bijzondere procedurele noden:

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Versnelde procedure:

U werd op 26 januari 2024 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u waarschijnlijk te kwader trouw een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast op de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

U legt uw origineel Sri Lankaans paspoort niet voor, noch een kopie. Dat is nochtans belangrijk om een zicht te krijgen op uw werkelijke vertrekdatum uit Sri Lanka. Immers verklaart u op de DVZ in eerste instantie dat u in 2021 Sri Lanka verliet (zie verklaring DVZ vraag 33). Op het CGVS verklaart u dan weer eerst dat u in augustus 2020 Sri Lanka verliet (zie NPO p.2) om dan weer snel te zeggen dat het augustus 2021 was (zie NPO p.3). Echter later op het CGVS (zie NPO p.17) zegt u dan weer dat er ongeveer drie maanden tijd waren tussen de laatste arrestatie van u die u situeert rond mei 2020 (zie NPO p.2) en uw vertrek, wat dan weer zou wijzen op een vertrek in augustus 2020. Dat u hierop geen duidelijk zicht kan geven doet danig afbreuk aan uw geloofwaardigheid. In elk geval volstaat het niet om gewoonweg te verklaren dat u uw paspoort afgegeven hebt aan de smokkelaar in Dubai. Het is trouwens vreemd dat de smokkelaars u in Dubai zouden hebben verplicht alles in uw telefoon te deleten waardoor u geen kopie kan voorleggen van uw oorspronkelijk paspoort, maar dat de luchthavenpolitie bij aankomst wel een kopie vond van uw verblijfskaart in de Verenigde Arabische Emiraten met dezelfde persoonsgegevens. Dit geeft verder aan dat u geen zicht geeft op uw situatie.

Ongeloofwaardig asielrelaas:

1. vertrek met eigen paspoort

In elk geval verklaart u meermaals (zie NPO p.2 en 3; verklaring DVZ vraag 31) dat u met uw eigen paspoort Sri Lanka verliet en dat paspoort verkreeg u in augustus 2020. Het is niet aannemelijk dat u op borg vrij was in Sri Lanka, dat de politie u nogmaals zonder resultaat was komen zoeken in juni 2020 en dat u wel in staat was een eigen paspoort te regelen in augustus 2020 en daarmee het land te verlaten in augustus 2021.

2. tegenstrijdige verklaringen:

U verklaart dat uw moeder nog thuis in Jaffna woont en dat uw broers buiten Jaffna verblijven wegens de problemen die jullie kenden (zie NPO p.7). Dat is vreemd aangezien u voorheen wel verklaarde dat uw broers in Jaffna verbleven (zie verklaring DVZ vraag 18).

U verklaarde in de vragenlijst van het CGVS expliciet dat u vier keer gearresteerd werd in Sri Lanka (zie vragenlijst CGVS vraag 3.1). U gaf daarbij een tijdlijn aan van de momenten van arrestatie. Echter, op het CGVS zelf, gaf u aan dat u dat moest rechtzetten. U was maar drie keer gearresteerd in Sri Lanka (zie NPO p.2) stelde u. U was dermate gestresseerd dat u destijds verkeerde verklaringen aflegde. Dit kan niet overtuigen. Over het aantal arrestaties kan redelijkerwijze verwacht worden dat u juiste en coherente verklaringen aflegt gezien het belang er van in uw asielrelaas. Dat u eerst gedetailleerd verklaart dat u vier keer gearresteerd werd om dat dan terug te brengen naar drie keer is niet aannemelijk.

Bovendien hebt u in de vragenlijst van het CGVS nergens vermeld dat er een incident plaatsvond op 1 januari 2020 waarbij twee van uw klanten met de riksja de politie aanvielen, wat de basis was voor uw problemen (zie vragenlijst CGVS). Dat u zulke zaken niet zou hebben vermeld terwijl ze wel de basis zijn voor uw uiteindelijk vertrek uit Sri Lanka is niet aannemelijk. Dat u trouwens dermate zou gevisieerd worden alleen maar omdat u als riksja chauffeur twee personen had afgezet die daarna de politie aanvielen kan niet overtuigen. Ze konden u vinden via uw nummerplaat (zie NPO p.14) maar indien u werkelijk betrokken was met slechte bedoelingen zou u maken dat u niet zo snel traceerbaar was.

Op het einde van het onderhoud op het CGVS vertelde u dat er een klant van het hotel waar u werkte, zijnde A(...), was gedood door de politie in Sri Lanka. Uw moeder zei dat u daardoor bij terugkeer ook problemen zou krijgen (zie NPO p.16). Echter ook dit hebt u voordien in de asielprocedure niet verteld terwijl u er wel al van op de hoogte was. Bovendien kan u deze verklaring op geen enkele wijze ondersteunen. Gezien de andere tegenstrijdige verklaringen kan ook hier geen geloof aan worden gehecht.

3. gebrekkige kennis over beweerde activiteiten van vader:

U legt geen stukken neer die op enige wijze de betrokkenheid van uw vader bij de LTTE, noch bij de manifestaties nadien kunnen staven. Indien uw vader effectief bij het LTTE zat en na de oorlog zich overgaf aan het Sri Lankaanse leger alvorens weer naar huis te komen (zie NPO p.10 en 11), kan redelijkerwijze verwacht worden dat daar stukken van zijn. Als uw vader werkelijk betrokken was in de organisaties van manifestaties na de oorlog en daarom door de overheid werd gevisieerd, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u daar stukken van kan neerleggen. U laat dat na. Bovendien kan u weinig details geven over wat uw vader deed. U zegt eerst dat hij gewoon soldaat was om nadien te zeggen dat hij een hogere rang had, zonder dat u weet welke rang precies (zie NPO p.17). U kan wat zijn eenheid betreft ook enkel vaag verwijzen naar de 'luchtmacht', maar u kan daar niets meer over vertellen. Evenmin kan u iets concreet vertellen over de manifestaties waarvan uw vader medeorganisator zou zijn (zie NPO p.12).

U zegt dat uw vader uiteindelijk verdween en uw moeder wilde klacht indienen bij de politie. Die klacht werd niet geregistreerd zegt u (zie NPO . 13 en 14). Maar blijkbaar heeft uw familie op geen enkele manier verdere stappen ondernomen om uw vader op te sporen, noch het Rode Kruis of een andere organisatie werd gecontacteerd, noch een advocaat. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen over uw vader.

U verwijst verder nog op een gegeven moment naar de EPDP als zijnde een groep die u heeft geholpen volgens uw moeder, minstens raad gegeven aan uw moeder (zie NPO p.14). Maar u weet helemaal niet waar de EPDP voor staat of wat voor soort organisatie dit is, noch weet u te zeggen wat die voor u zouden hebben gedaan.

4. documenten:

De hierboven nog niet besproken en door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. U legde kopieën van 'cash receipts' en een oproepingsbrief voor, maar ook dit zijn enkel kopieën. Documenten kunnen ook niet zomaar een ongeloofwaardig asielrelaas rechttrekken. Verder verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waaruit blijkt dat het in Sri Lanka gemakkelijk is om valse en/of vervalste documenten te verkrijgen. Dat u bovendien enkel 'cash receipts' voorlegt met een verwijzingsnummer daar gerechtelijke stukken zonder dat u die stukken zelf voorlegt, slaagt nergens op.

Terugkeer:

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE-profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u Sri Lanka verliet met uw eigen paspoort.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien de beweerde of toegeschreven band van uw vader met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

Na een theoretisch betoog over de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen, de bewijslast in asielzaken en de elementen die moeten worden in aanmerking genomen om de geloofwaardigheid te beoordelen, citeert verzoeker uitvoerig uit landeninformatie over Sri Lanka van Human Rights Watch en Amnesty International, waarvan hij de weblinks voegt.

Verzoeker laat verder het volgende gelden:

"Uit het bovenstaande volgt dat de vrees van verzoeker reëel is en de aantijgingen van het CGVS inzake details over het asielrelaas van verzoeker en documenten volledig weerlegd worden. Ook de niet ter zake doende gegevens zoals reisweg en identiteitsdocument zijn niet van orde om het relaas van verzoeker te weerleggen. Zij vrees in Sri Lanka is immers reëel en zijn identiteit van Sri Lanka is een vaststaand gegeven dat niet kan worden betwist.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd - quod non -, op zijn minst dient er te worden vastgesteld dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Er is geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens en het feit dat zijn verklaringen als ongeloofwaardig worden afgedaan. Verzoeker stelt dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat hij ten zeerste getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker merkt op dat hij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld, maar meent dat hij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten. Tevens voert verzoeker aan dat van hem niet kan worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert, bewijst. Hij benadrukt tenslotte dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Derhalve hekelt verzoeker het feit dat het CGVS zijn verklaringen zomaar éézijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig.

In tegenstelling tot het CGVS beweert nam verzoeker wel degelijk op tijd de vlucht en diende hij zijn aanvraag in omwille van gegronde motieven. Dat hij daartoe enige tijd heeft gewacht kan hem niet worden verweten en doet geen afbreuk aan zijn vrees.

Verder dient te worden opgemerkt dat het CGVS een actieve samenwerkingsplicht heeft met de verzoeker. Het Hof van Justitie stelt daartoe dat " (...)" (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M./Ierland, § 66). Verder neemt ook het EHRM aan dat er een bepaalde onderzoeksplicht rust op de asielinstanties. Dit komt zeer duidelijk tot uiting in de recente uitspraak van het EHRM in de zaak Singh en anderen tegen België (EHRM 2 oktober 2012, nr. 33210/11, Singh en anderen/België).

De beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas is slechts een onderdeel van de vaststelling van een EVRM-risico. Ondanks het feit dat het CGVS poogt ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker vast te stellen, kunnen elementen daaruit nog steeds leiden tot een EVRM-schending (EHRM in de zaak Said tegen Nederland en EHRM in de zaak FH tegen Zweden).

In casu merkt verzoeker op dat het CGVS er zich van moet vergewissen dat hij geen enkel risico loopt op een mensonterende behandeling ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Het CGVS heeft deze oefening niet afdoende gedaan."

Verzoeker betoogt verder dat hij voldoet aan de in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden waaronder het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bij gebrek aan bewijselementen, een vluchtrelaas toch geloofwaardig kan bevinden.

2.1.2. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

Ter terechtzitting legt verzoeker een inventaris neer waarbij hij fotokopieën voegt van volgende overtuigingsstukken:

- de identiteitskaart van zijn vader (stuk 1);
- de geboorteakte van zijn vader (stuk 2);
- een foto van het gezin van verzoeker (stuk 3);
- de Franse verblijfskaart van verzoekers broer (stuk 4);
- twee pagina's van verzoekers Sri Lankaans paspoort (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en van het verbod van willekeur, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen van de Vreemdelingenwet en dit beginsel geschonden acht.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar

de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. Waar verzoeker nog de schending aanvoert van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, wijst de Raad erop dat deze bepaling bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met ingang van 21 juli 2018 werd opgeheven.

2.3.1.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Sri Lanka, te hebben verlaten naar aanleiding van problemen met de politie, die hem zou verdenken van medeplichtigheid aan een aanval op de politie door twee personen die verzoeker met zijn riksja vervoerde. Verzoeker geeft verder aan dat zijn vader in 2016 werd opgepakt omwille van zijn betrokkenheid bij de Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna: LTTE) alsook, na de oorlog, bij de organisatie van manifestaties.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas en vrees. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing immers op goede gronden als volgt:

“1. vertrek met eigen paspoort

In elk geval verklaart u meermaals (zie NPO p.2 en 3; verklaring DVZ vraag 31) dat u met uw eigen paspoort Sri Lanka verliet en dat paspoort verkreeg u in augustus 2020. Het is niet aannemelijk dat u op borg vrij was in Sri Lanka, dat de politie u nogmaals zonder resultaat was komen zoeken in juni 2020 en dat u wel in staat was een eigen paspoort te regelen in augustus 2020 en daarmee het land te verlaten in augustus 2021.

2. tegenstrijdige verklaringen:

U verklaart dat uw moeder nog thuis in Jaffna woont en dat uw broers buiten Jaffna verblijven wegens de problemen die jullie kenden (zie NPO p.7). Dat is vreemd aangezien u voorheen wel verklaarde dat uw broers in Jaffna verbleven (zie verklaring DVZ vraag 18).

U verklaarde in de vragenlijst van het CGVS expliciet dat u vier keer gearresteerd werd in Sri Lanka (zie vragenlijst CGVS vraag 3.1). U gaf daarbij een tijdslijn aan van de momenten van arrestatie. Echter, op het CGVS zelf, gaf u aan dat u dat moest rechtzetten. U was maar drie keer gearresteerd in Sri Lanka (zie NPO p.2) stelde u. U was dermate gestresseerd dat u destijds verkeerde verklaringen aflegde. Dit kan niet overtuigen. Over het aantal arrestaties kan redelijkerwijze verwacht worden dat u juiste en coherente verklaringen aflegt gezien het belang er van in uw asielaanvraag. Dat u eerst gedetailleerd verklaart dat u vier keer gearresteerd werd om dat dan terug te brengen naar drie keer is niet aannemelijk.

Bovendien hebt u in de vragenlijst van het CGVS nergens vermeld dat er een incident plaatsvond op 1 januari 2020 waarbij twee van uw klanten met de riksja de politie aanvielen, wat de basis was voor uw problemen (zie vragenlijst CGVS). Dat u zulke zaken niet zou hebben vermeld terwijl ze wel de basis zijn voor uw uiteindelijk vertrek uit Sri Lanka is niet aannemelijk. Dat u trouwens dermate zou geviseerd worden alleen maar omdat u als riksja chauffeur twee personen had afgezet die daarna de politie aanvielen kan niet overtuigen. Ze konden u vinden via uw nummerplaat (zie NPO p.14) maar indien u werkelijk betrokken was met slechte bedoelingen zou u maken dat u niet zo snel traceerbaar was.

Op het einde van het onderhoud op het CGVS vertelde u dat er een klant van het hotel waar u werkte, zijnde A(...), was gedood door de politie in Sri Lanka. Uw moeder zei dat u daardoor bij terugkeer ook problemen zou krijgen (zie NPO p.16). Echter ook dit hebt u voordien in de asielprocedure niet verteld terwijl u er wel al van op de hoogte was. Bovendien kan u deze verklaring op geen enkele wijze ondersteunen. Gezien de andere tegenstrijdige verklaringen kan ook hier geen geloof aan worden gehecht.

3. gebrekkige kennis over beweerde activiteiten van vader:

U legt geen stukken neer die op enige wijze de betrokkenheid van uw vader bij de LTTE, noch bij de manifestaties nadien kunnen staven. Indien uw vader effectief bij het LTTE zat en na de oorlog zich overgaf aan het Sri Lankaanse leger alvorens weer naar huis te komen (zie NPO p.10 en 11), kan redelijkerwijze verwacht worden dat daar stukken van zijn. Als uw vader werkelijk betrokken was in de organisaties van manifestaties na de oorlog en daarom door de overheid werd geviseerd, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u daar stukken van kan neerleggen. U laat dat na. Bovendien kan u weinig details geven over wat uw vader deed. U zegt eerst dat hij gewoon soldaat was om nadien te

zeggen dat hij een hogere rang had, zonder dat u weet welke rang precies (zie NPO p.17). U kan wat zijn eenheid betreft ook enkel vaag verwijzen naar de 'luchtmacht', maar u kan daar niets meer over vertellen. Evenmin kan u iets concreet vertellen over de manifestaties waarvan uw vader medeorganisator zou zijn (zie NPO p.12).

U zegt dat uw vader uiteindelijk verdween en uw moeder wilde klacht indienen bij de politie. Die klacht werd niet geregistreerd zegt u (zie NPO .13 en 14). Maar blijkbaar heeft uw familie op geen enkele manier verdere stappen ondernomen om uw vader op te sporen, noch het Rode Kruis of een andere organisatie werd gecontacteerd, noch een advocaat. Dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen over uw vader.

U verwijst verder nog op een gegeven moment naar de EPDP als zijnde een groep die u heeft geholpen volgens uw moeder, minstens raad gegeven aan uw moeder (zie NPO p.14). Maar u weet helemaal niet waar de EPDP voor staat of wat voor soort organisatie dit is, noch weet u te zeggen wat die voor u zouden hebben gedaan.

4.documenten:

De hierboven nog niet besproken en door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. U legde kopieën van 'cash receipts' en een oproepingsbrief voor, maar ook dit zijn enkel kopieën. Documenten kunnen ook niet zomaar een ongeloofwaardig asielrelaas rechttrekken. Verder verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waaruit blijkt dat het in Sri Lanka gemakkelijk is om valse en/of vervalste documenten te verkrijgen. Dat u bovendien enkel 'cash receipts' voorlegt met een verwijzingsnummer daar gerechtelijke stukken zonder dat u die stukken zelf voorlegt, slaagt nergens op."

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan hem toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij in gebreke blijft. Hij blijft immers in wezen steken in een theoretische uiteenzetting over de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas, waarin hij voor het overige volhardt, in het herhalen van zijn vrees voor vervolging, in het algemene betoog dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn en in het minimaliseren dan wel zonder meer tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter haar terechte bevindingen niet ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er is gebeurd. Hij beperkt zich wat dit betreft tot een loutere bewering die op geen enkele wijze wordt gestaafd met enig medisch attest, laat staan dat verzoeker zou aantonen dat zijn oordeelsvermogen ten gevolge van een opgelopen trauma dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Daarenboven heeft verzoeker noch zijn advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op een dermate psychische problematiek dat hij niet in staat zou zijn om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de administratieve procedure en zijn vluchtmotieven naar behoren uiteen te zetten. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift uitvoerig citeert uit objectieve landeninformatie over de (veiligheids)situatie in Sri Lanka, zonder deze algemene informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, weerlegt noch ontkracht hij de hoger aangehaalde concrete en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die betrekking hebben op zijn persoonlijk relaas. Een verwijzing naar algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij "[i]n tegenstelling tot het CGVS beweert" wel degelijk "op tijd" is gevlucht en hem niet kan worden verweten dat hij enige tijd heeft gewacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is het de Raad niet duidelijk welke motieven van de bestreden beslissing hij concreet tracht te weerleggen. Nergens in de bestreden beslissing kan worden gelezen dat

aan verzoeker verweten wordt dat hij getalmd heeft om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Voormeld betoog is dan ook niet dienstig.

De stukken die verzoeker ter terechtzitting neerlegt kunnen voorgaande appreciatie van zijn vluchtmotieven niet in een ander daglicht stellen. De identiteitskaart en geboorteakte van verzoekers vader zijn niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006, waardoor deze documenten dan ook niet in overweging worden genomen. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker geen originele stukken, maar slechts fotokopieën neerlegt. Aan gemakkelijk door knippen plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Deze stukken kunnen op generlei wijze dienen ter staving van zijn vaders betrokkenheid bij de LTTE en bij de organisatie van manifestaties na de oorlog, laat staan dat verzoeker hiermee zou aantonen dat zijn vader om die reden in 2016 werd opgepakt en op heden vermist is. De foto van verzoekers gezin bevat geen enkele aanwijzing met betrekking tot de redenen waarom hij en zijn broer hun land van herkomst hebben verlaten, noch kan hieruit iets worden afgeleid omtrent het profiel en de situatie van verzoekers vader. De fotokopie van de Franse verblijfskaart van verzoekers broer kan staven dat zijn broer over een verblijfsvergunning in Frankrijk beschikt, doch bevat geen informatie over de omstandigheden en feiten die verzoekers broer ertoe zouden hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten en zich naar Frankrijk te begeven. Bovendien dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht, rekening houdend met de elementen eigen aan het concrete geval. Volgens verzoekers verklaringen heeft zijn broer Sri Lanka verlaten omwille van de vermeende betrokkenheid van zijn vader bij de LTTE, en blijkt er aldus geen verband te zijn met de persoonlijke vervolgingsfeiten die verzoeker aanhaalt als reden voor zijn vertrek in 2021 (administratief dossier, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-7). Verzoeker voert niet aan dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst vervolging vreest omwille van de vroegere activiteiten van zijn vader, die hij bovendien niet aannemelijk heeft gemaakt, zoals in de bestreden beslissing *in concreto* wordt toegelicht en door verzoeker niet wordt weerlegd. Wat tot slot de kopie van verzoeker Sri Lankaans paspoort betreft, dient te worden vastgesteld dat verzoeker slechts een fotokopie van twee pagina's van zijn paspoort bijbrengt en geen zicht biedt op de overige pagina's, waarop mogelijk gegevens terug te vinden zijn met betrekking tot de datum van zijn vertrek uit Sri Lanka en de door hem gevolgde reisweg. Door zijn origineel paspoort niet in zijn geheel neer te leggen blijft verzoeker in gebreke zicht te bieden op elementen die cruciaal zijn voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming. Volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, blijven onverminderd overeind en worden door de Raad overgenomen:

"U legt uw origineel Sri Lankaans paspoort niet voor, noch een kopie. Dat is nochtans belangrijk om een zicht te krijgen op uw werkelijke vertrekdatum uit Sri Lanka. Immers verklaart u op de DVZ in eerste instantie dat u in 2021 Sri Lanka verliet (zie verklaring DVZ vraag 33). Op het CGVS verklaart u dan weer eerst dat u in augustus 2020 Sri Lanka verliet (zie NPO p.2) om dan weer snel te zeggen dat het augustus 2021 was (zie NPO p.3). Echter later op het CGVS (zie NPO p.17) zegt u dan weer dat er ongeveer drie maanden tijd waren tussen de laatste arrestatie van u die u situeert rond mei 2020 (zie NPO p.2) en uw vertrek, wat dan weer zou wijzen op een vertrek in augustus 2020. Dat u hierop geen duidelijk zicht kan geven doet danig afbreuk aan uw geloofwaardigheid. In elk geval volstaat het niet om gewoonweg te verklaren dat u uw paspoort afgegeven hebt aan de smokkelaar in Dubai. Het is trouwens vreemd dat de smokkelaars u in Dubai zouden hebben verplicht alles in uw telefoon te deleten waardoor u geen kopie kan voorleggen van uw oorspronkelijk paspoort, maar dat de luchthavenpolitie bij aankomst wel een kopie vond van uw verblijfskaart in de Verenigde Arabische Emiraten met dezelfde persoonsgegevens. Dit geeft verder aan dat u geen zicht geeft op uw situatie."

Het voorgaande mede in acht genomen kan de commissaris-generaal verder worden bijgetreden waar zij in de bestreden beslissing overweegt als volgt:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht."

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE-profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u Sri Lanka verliet met uw eigen paspoort.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien de beweerde of toegeschreven band van uw vader met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontcrachten. De informatie die hij in zijn verzoekschrift aanhaalt ligt in lijn met de informatie op basis waarvan de commissaris-generaal tot de hierboven aangehaalde overwegingen en

conclusies komt. Hieruit blijkt niet dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, noch dat een terugkeer naar Sri Lanka voor verzoeker niet mogelijk zou zijn.

De Raad wijst er tot slot op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ingaat op de samenwerkingsplicht in hoofde van de asielinstanties, gaat hij er klaarblijkelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De asielinstanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin hun taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de asielinstanties rust doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de door hem voorgehouden feiten en vrees *in concreto* aannemelijk te maken, waartoe hij – gelet op het voorgaande – in gebreke blijft.

In zoverre verzoeker van mening is dat hem het voordeel van de twijfel moet worden verleend waar hij stelt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert bewijst, is de Raad van oordeel dat voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan het voordeel van de twijfel niet worden verleend aan verzoeker.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

2.3.3.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen

zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.4. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Evenmin toont verzoeker een schending aan van het verbod van willekeur.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS genoegzaam werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn advocaat en een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.7. Waar verzoeker in "*nog meer ondergeschikte orde*" vraagt zijn zaak terug te zenden naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT